

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 15/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z predsedu Ivana Fiačana a zo sudcov Jany Baricovej, Ladislava Duditša, Libora Duľu, Rastislava Kaššáka, Jany Laššákovej, Miloša Maďara, Petra Molnára (sudca spravodajca), Petra Straku, Ľuboša Szigetiho, Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní o návrhu navrhovateľa **Okresného súdu Prešov** na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 12 ods. 6 zákona č. 110/1964 Zb. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov a § 66 ods. 5 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov s čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Konanie **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh Okresného súdu Prešov a jeho odôvodnenie

1. Dňa 5. augusta 2020 bol Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) doručený návrh Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“), zastúpeného sudkyňou JUDr. Zuzanou Berežnou, na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorým sa domáha vyslovenia nesúlady § 12 ods. 6 zákona č. 110/1964 Zb. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o telekomunikáciách“) a § 66 ods. 5 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) s čl. 20 ods. 4 ústavy.

2. K návrhu na začatie konania je priložené uznesenie okresného súdu č. k. 24 Cb 69/2018 z 10. júna 2020, ktorým bolo prerušené konanie vo veci žalobcu Fakultnej nemocnice s poliklinikou

J. A. Reimana Prešov, Hollého 14, Prešov (ďalej len „žalobca“), proti žalovanému Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, Bratislava (ďalej len „žalovaný“). Žalobca sa v označenom konaní domáha zaplatenia 187 841,28 eur s príslušenstvom z titulu jednorazovej primeranej náhrady za nútené obmedzenie užívania nehnuteľností. Označené uznesenie okresného súdu o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť 26. júna 2020.

3. V predmetnej veci ide o obmedzenie užívania časti strechy budovy vo vlastníctve žalobcu, na ktorej má žalovaný umiestené v žalobe špecifikované technologické zariadenie. Žalovaný užíval časť strechy budovy vo vlastníctve žalovaného pôvodne na základe nájomnej zmluvy do 22. januára 2017. Keďže žalobca nesúhlasil s uzavretím novej nájomnej zmluvy, žalovaný požiadal o zriadenie vecného bremena, aby mohol naďalej užívať pôvodne prenajatú časť strechy, ktorej Okresný úrad Prešov vyhovel. Žalobca si u žalovaného uplatnil náhradu za obmedzenie užívania nehnuteľnosti, žalovaný mu však túto náhradu nezaplatil, a preto podal žalobu okresnému súdu. Podľa žalovaného nárok na jednorazovú náhradu žalobcovi zanikol, pretože si ju neuplatnil v lehote jedného roka odo dňa vzniku núteného obmedzenia užívania nehnuteľnosti.

Okresný súd žalobe žalobcu vyhovel. Krajský súd v Prešove však uznesením č. k. 4 Cob 28/2019 z 18. februára 2020 na základe odvolania žalovaného rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V tomto štádiu okresný súd konanie prerušil a podal návrh na začatie konania pred ústavným súdom. Podľa okresného súdu sú na rozhodnutie o žalobe žalobcu relevantné ustanovenia § 12 ods. 6 zákona o telekomunikáciách a § 66 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách. Okresný súd tvrdí, že citované ustanovenia zákona o telekomunikáciách a zákona o elektronických komunikáciách upravujúce prekluzívne lehoty na uplatnenie práva vlastníka na primeranú odplatu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva sú v rozpore s čl. 20 ods. 4 ústavy, keďže protiústavne limitujú vlastníka. Okresný súd zdôrazňuje, že vecné bremeno zriadené v prospech súkromnej právnickej osoby predstavuje nútené obmedzenie vlastníckeho práva, a preto musí zodpovedať podmienkam uvedeným v čl. 20 ods. 4 ústavy, t. j. musí byť „zriadené v nevyhnutnej miere, na základe zákona, vo verejnom záujme a za primeranú náhradu“.

Okresný súd argumentuje aj poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 42/2015, v ktorom sa zaoberal ústavnosťou tzv. jednorazovej náhrady vyplývajúcou zo zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov a rozhodol o tom, že príslušné ustanovenia tohto zákona, ktoré zakladajú nárok len na jednorazovú náhradu, nie sú v súlade s čl. 20 ods. 4 ústavy a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z návrhu možno nepriamo vyvodit' tvrdenie okresného súdu, že v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 42/2015 rozhodoval ústavný súd o obdobnej veci, akou je jeho návrh, ktorým sa domáha vyslovenia nesúlady § 12 ods. 6 zákona o telekomunikáciách a § 66 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách.

Zovšeobecňujúc by potom podľa návrhu okresného súdu malo byť podstatou konania o súlade právnych predpisov iniciovaného okresným súdom posúdenie otázky, či je ústavne akceptovateľné, ak zákonodarca ustanoví vlastníkovi nehnuteľnosti, ktorý je nútené obmedzený vo výkone svojho vlastníckeho práva činnosťou podniku, ktorý poskytuje služby v oblasti telekomunikácie, resp. elektronickej komunikácie a prevádzkuje telekomunikačné zariadenia, resp. zariadenia elektronických komunikácií, uchádzať sa o náhradu za nútené obmedzenie jeho vlastníckeho práva

výhradne formou jednorazovej úhrady na základe zriadenia vecného bremena, a to navyše v podmienkach, keď uplatnenie žiadosti na vyplatenie jednorazovej úhrady je viazané na prekluzívnu jednoročnú lehotu.

II.

Návrh na rozhodnutie vo veci samej (petit)

4. Na skutkovom a právnom základe načrtnutom v bode 3 tohto uznesenia okresný súd navrhuje, aby ústavný súd o jeho návrhu takto rozhodol:

„I. Ustanovenie § 12 odsek 6 zákona č. 110/1964 Zb. o telekomunikáciách, nie je v súlade s čl. 20 odsek 4 Ústavy Slovenskej republiky.

II. Ustanovenie § 66 odsek 5 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, nie je v súlade s čl. 20 odsek 4 Ústavy Slovenskej republiky.“

III.

Ďalší priebeh konania

5. Dňa 3. novembra 2021 bol ústavnému súdu doručený list okresného súdu z 27. októbra 2021, označený ako „*Späťvzatie návrhu*“, v ktorom sa uvádza:

„S poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 539/2020 zo dňa 28. 10. 2020 a ustálenú rozhodovaciu prax týmto beriem svoj návrh zo dňa 30. 7. 2020 v celom rozsahu späť podľa § 77 zákona č. 314/2018 Z. z., a žiadam, aby Ústavný súd SR toto konanie zastavil.“

IV.

Právna úprava relevantná pre predbežné prerokovanie návrhu navrhovateľa

6. Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

7. Podľa čl. 130 ods. 1 písm. d) ústavy ústavný súd začne konanie, ak podá návrh súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 77 zákona o ústavnom súde navrhovateľ môže vziať návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov späť. Ústavný súd v takom prípade konanie zastaví, ak nerozhodne o tom, že späťvzatie návrhu nepripúšťa, najmä ak hrozí závažné porušenie ústavou chránených práv a slobôd.

V.

Právne závery ústavného súdu

10. Ústavný súd preskúmal list okresného súdu označený ako „*Späťvzatie návrhu*“, ako aj uznesenie č. k. IV. ÚS 359/2020 z 28. októbra 2020, na ktoré okresný súd poukazuje vo svojej

žiadosti. Citovaným uznesením ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorou sa domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 21 Co 36/2017-286 z 20. februára 2018 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu, č. k. 2 Cdo 194/2018 z 26. augusta 2019. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť, o ktorej rozhodoval v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 539/2020, bola založená na porovnateľnej argumentácii ako návrh okresného súdu preskúmaný v tomto konaní.

11. Ústavný súd po preskúmaní listu okresného súdu označeného ako „*Späťvzatie návrhu*“, ktorým sa domáhal zastavenia konania a svojho uznesenia č. k. IV. ÚS 539/2020 z 28. októbra 2020, ako aj v ňom obsiahnutých právnych názorov konštatoval, že sú splnené podmienky na zastavenie konania podľa § 77 zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. decembra 2021

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky